

[Weikop.]

ærede Finansminister ikke videre til den næste med en Undskyldning, nej, saa bliver de paagældende truet med Bøder og Dagbøder. Hvis der nu er en eller anden erhvervsdrivende med en god Hukommelse, der vil undre sig noget over, at Bøderne nu er dobbelt saa høje, som de var i 1935, ja, saa gaar jeg ud fra, at den højtærede Finansminister vil sige, at alting er blevet dyrere, og hvorfor skulde jeg saa ikke ogsaa følge med Tiden og sætte Bøderne til det dobbelte. Naa, nu er den højtærede Finansminister ogsaa i Vane med, at alt, hvad han kommer i Nærheden af, bliver sat op. Og hvad bliver saa Resultatet? Det bliver lange Talkolonner, hvis Udarbejdelse vil tage meget lang Tid.

Naar jeg har gjort disse Bemærkninger, saa er det egentlig ikke, fordi jeg i og for sig er imod en Erhvervstælling. Jeg er af den Opfattelse, at en Erhvervstælling naturligvis er særdeles nyttig og, som det blev understrøget af den forrige ærede Ordfører, ogsaa særdeles nyttig for Erhvervene, og jeg vil ogsaa erkende helt og fuldt, at den sidste Erhvervstælling, som vi i Øjeblikket har, fra 1935, med Hensyn til Omsætningen og Antallet af Virksomheder er uden Kontakt med de virkelige Forhold. Men jeg vil nu alligevel rejse det Spørgsmaal, om det er det rette Tidspunkt til at foretage en Erhvervstælling, om det alligevel ikke var rimeligt at udskyde den, for man kan dog stille det Spørgsmaal, om Forholdene — og det bliver jo 1947, der bliver lagt til Grund — egentlig ikke er saa unormale, baade med Hensyn til Omsætning og med Hensyn til Virksomheder, at en Udskydelse maaske var paa sin Plads. Som det er sagt her fra Talerstolen, er Papirsituationen — som det allerede er sagt, maa Bladene taale en alvorlig Nedskæring — ogsaa af en saadan Karakter, at det maaske vilde være rimeligt ogsaa at tage det i Betragtning, og endelig er Erhvervene saa stærkt belastede med Skemaudfyldning og Formularer, at ogsaa en Udskydelse af den Grund kunde være hensynsfuld. Endelig maa det vel ogsaa være en Belastning for Statistisk Departement at faa denne Erhvervstælling.

Jeg tror derfor, det vilde være en alvorlig Overvejelse værd at udskyde Erhvervstællingen. Har man nu ventet saa længe, kan man maaske ogsaa vente lidt endnu. Jeg forstaar helt og fuldt, at Grosserer-Societetet har rettet en Henvendelse til den højtærede Finansminister om en Udskydelse, men jeg forstaar knap saa vel, at en af Viceformændene for Grosserer-

Societetet, det ærede Landstingsmedlem Henry L. W. Jensen, ganske har tiltraadt Forslaget i Landstinget. Det ser ud, som om der kan være et Modsætningsforhold mellem Landstingsmanden og Grosserer-Societetets Viceformand. Det tror jeg nu ikke der er, men det ser mig i alt Fald lidt ejendommeligt ud, lidt som Célestin og Floridor.

Skulde man nu virkelig beslutte sig til at gennemføre Erhvervstællingen, kunde man og maatte man naturligvis nok fravige den nuværende Opdeling, og det vilde maaske ogsaa være rimeligt at lave visse Specialgrupper. Jeg tænker nærmest paa Tilfælde, hvor selve Erhvervene maatte ønske saadanne Specialoplysninger, som maaske ikke har saa stor Interesse for Statistisk Departement, men er af en vis Værdi og Betydning for de paagældende Erhverv. Jeg ved meget vel, at der heroverfor vil blive anført, at der kan være adskillige Usikkerhedsmomenter i saadanne Opgørelser. Ja vel, men det er i og for sig ikke nødvendigt, at de bliver offentliggjort. Man kan overgive dem til Erhvervet, som saa kan benytte dem, selv om de er behæftede med visse Mangler. Jeg kan pege paa et lille Eksempel i saa Henseende, ikke fordi det skal vise den højtærede Finansminister Vejen til nye Afgifter. For nogen Tid siden havde vi Pelsværksafgiften, og der var i Virkeligheden ingen Oplysninger om, hvem der solgte Pelsværk her i dette Land. Jeg bebrejder ikke den højtærede Finansminister, at han ikke vidste det, men der var egentlig ingen, der vidste det; det maatte man skønne sig til inden for Erhvervet, og det havde været af en vis Værdi at have nogle Oplysninger herom, selv om disse Oplysninger naturligvis ikke kunde være udtømmende. Jeg siger dette, fordi jeg gerne vil henstille, at der tages det mest vidtgaende Hensyn til Erhvervenes Ønsker, selv om de ikke ligefrem falder sammen med Statistisk Departements Ønsker.

Jeg skal herefter vende mig til de Oplysninger, som kan kræves. Her er der, som ogsaa den højtærede Finansminister har sagt, sket, hvad jeg nærmest vil kalde en væsentlig Udvidelse i Forhold til Loven af 1935, og det vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om. Der spørges — og det er det nye — om Mængden og Værdien af indkøbte Varer. Først gaar jeg ud fra, at det drejer sig om Varer indkøbt i den paagældende Virksomheds sidst forløbne Regnskabsaar, og det er jo klart, at Værdien af indkøbte Varer altid kan udfindes gennem en Status. Men Mængden kan ikke udfindes